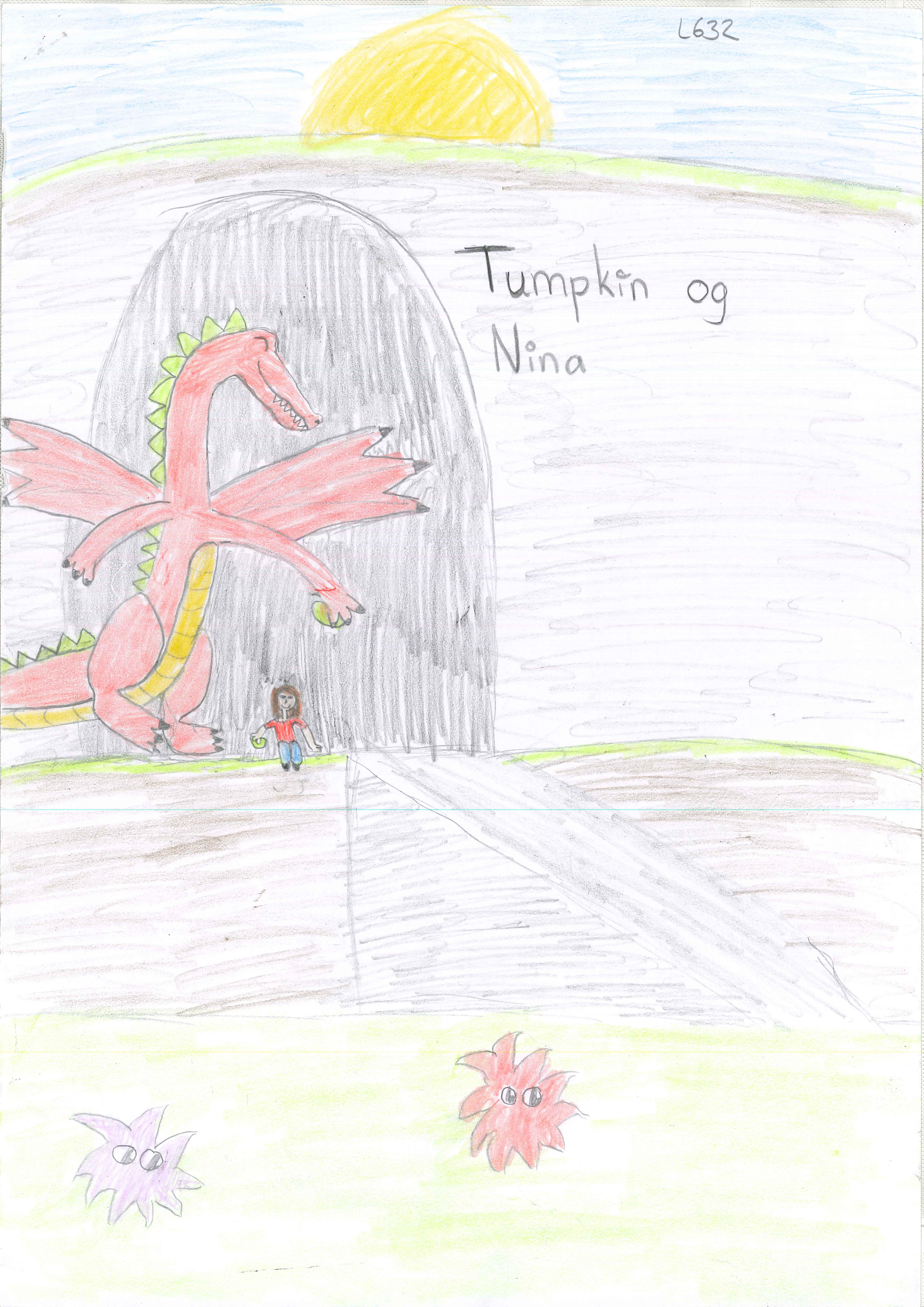

Tumpkin og
Nina

Tumpkin og Nina

Det var en gang en drage som het Tumpkin. Han var 10 meter høy, er rød og har store fine vinger. Han er svak og bor i Dumringhulen, favorittmaten hans er epler. Det begynte som vanlig i Dumringhulen:

Jeg lagde frokost, som var stekt eple. Den deilige duften av stekt eple fylte hele Dumringhulen. Jeg satte meg ved bordet og begynte å spise, nam dette var godt. Smårollene hoppet inn i hulen for å få. -Ming ming! Ropte de. Smårollene passer eplehagen min dag og natt, derfor gir jeg dem en belønning hver dag. Jeg tok en bok og satte meg i godstolen. Jeg begynte å lese, menneskene er så rare og morsome tenkte jeg. Flere timer gikk, etter 5 timer la jeg fra meg den spenende boka om mennesker. Jeg får komme meg ut! Jeg sjekket at alle de 100 epletrærne var friske, så gikk jeg til sengs. Nede i landsbyen Maritos bodde Nina, hun hadde mast i hele dag om å få plukke epler. Endelig fikk hun lov. -Plukk litt epler du Nina! Sa moren til Nina. -Nå? Spurte Nina. -Ja. Sa moren.

Nina sprang opp til epletrærne og begynte å plukke. -Ming ming! Hva var det? Tenkte Nina. Så spurtet smårollene opp til meg og vekket meg. Jeg skjønnte at det var noe galt, jeg tittet ut av Dumringhulen og så ei liten jente. Jeg trakk hodet inn i hulen. Så prøvde jeg å skremme jenta, så jeg brølte av mine lungers kraft. Men da begynte hun å gå mot Dumringhulen, jeg fikk panikk, hun kunne ikke se meg. Da var fantasiverden avslørt! Hun kom nærmere og nærmere, til slutt var hun rett foran Dumringhulen. Nina gikk inn. -Oj! Sa hun. -For noen store møbler! Jeg gikk inn i det innerste rommet og skrudde av lyset. Nina gikk inn i det rommet jeg var i. Hun hadde med seg lykt så hun kunne oppdage meg når som helst! Jeg kjente at hun tok på foten min, det kilte så jeg begynte å le. Da skvatt Nina voldsomt. -Hallo? Sa hun.

-Hei. Sa jeg. -Hvem er du? Sa hun. -Tumpkin. Sa jeg. -Jeg er Nina. Sa hun. Nina virket veldig snill, men det går vel ikke ar et menneske og en drage ble venner. Eller kanskje? -Hva er du? Spurte Nina. -Du er veldig høy. -Er du en kjempe?

-Nei, jeg er en drage. Sa jeg. -Er det dine epletrær? Spurte Nina. -Ja. Sa jeg. Nina virket ikke veldig snill, hun var veldig snill. -Her. Sa hun og rakte eplekurven.

-Nei, behold den. Sa jeg. -Liker du epler? Spurte hun. -Ja, det er min favoritt. Sa jeg. -Min og. Sa Nina.

Nina besøkte meg hver dag, vi ble gode venner. Vi satt og spiste epler, vi fløy og vi lekte med smårollene. Det var supergøy, jeg og Nina ble bestevenner. En dag kom Elex, han er ond, svart, er sterk og er 15 meter høy. Uheldigvis var Nina her og, hva skal jeg gjøre? Hvis Elex ser Nina kommer han til å drepe henne! Han har alltid og vill alltid drepe vennene mine. Jeg dyttet Nina bak meg da han var foran

Dumringhulen. -Hei! Sa jeg. -Hei! Sa Elex med et ondt glis. -Har du fått noen nye venner da? Spurte han. -Nei! Sa jeg fort. Nina spratt fram fra ryggen min og sa: -Jo, meg! Sa hun. Neiiiiiiii... tenkte jeg. Elex smilte bredt. -Har du fått en ny venn, som er et menneske? Sa han. -Det er patetisk! -Vil du ha litt te? Spurte jeg, for at Elex skulle glemme Nina. -Ja. Sa han. -Og etterpå dreper jeg den lille jenta. Å nei! Nina er min aller beste venn, hva skal jeg gjøre uten henne? Jeg følte meg trist, alt ser mørkt ut. Nina så livredd ut, og på neppet til å skrike. Jeg skulle si til Nina at det gikk bra,

men, alt fremover så sort ut. -Men vi kan gjøre en avtale. Sa Elex og gliste. -Hva er den da? Spurte Nina. -Hvis dere kommer på middag i morgen, så lover jeg at jeg ikke skal drepe jenta. Sa han. Men jeg skal få hjelp av hekse til å lage en giftdrink til lille Nina tenkte Elex. -Ok, når? Spurte jeg. -I morgen, klokka 16:00. Sa han. -Greit, men ikke finn på noe muffins. Sa jeg. -Nei da. Sa han. Så satte Elex fra seg tekoppen og dro hjem. -Det var nære på. Sa jeg. -Dette er bare min skyld! Sa Nina. -Jeg skulle aldri ha hoppet frem. -Men det gikk bra. Sa jeg. Hvis han ville drepe meg nå så... tenkte Nina. -Nå får vi legge oss. Sa jeg. -Ja. Sa Nina og gjespet. Nina stelte seg og jeg rede opp sengen. Så la vi oss og sovnet. Da klokka var 08:00 våknet Nina, hun kjente den deilige duften av stekt eple fylte rommet. Nina tok på seg klær og gikk ut i stua. Der sto to fat med stekt eple, et stort og et lite. Ved siden av sto to glass, et stort og et lite. Nina kikket på meg, hun så at jeg smilte. -Vel bekomme! Sa jeg. -Så fint og så godt. Sa hun. Vi satte oss ned og begynte å spise. Så koste vi oss og pratet. Da vi var ferdige med frokosten gikk vi ut og lekte med smårollene. Da klokka nærmet seg 16:00 dro vi til Nitchelhulen, etter 5 minutter flyging så var vi framme. -Hei. Sa Elex. -Hei. Sa vi tilbake. Vi gikk inn i stua, i midten var det et langt bord som var dekket på, rundt omkring i rommet la det knokler. Ganske uhyggelig! Elex viste meg rundt i Nitchelhulen, imens ventet Nina i stuen. Da jeg og Elex hadde kommet tilbake begynte vi å spise. Jeg fikk råtende epler, Nina fikk kylling og Elex fikk en haug med kuer. Vi begynte vi å snakke, så drakk Elex av glasset sitt, plutselig begynte han å kveles. Så ble han lilla i ansiktet, etter 10 sekunder datt han sammen, var dette et mirakel? Hadde virkelig Elex død? -Yes, planen min funka! Sa Nina. -Hæ? Sa jeg. -Jeg skal fortelle. Sa hun. -Det begynte med at Elex viste deg rundt i den ekkle hulen sin, og jeg var alene i stua. -Jeg viste at han ville drepe meg, så jeg tok to mus for å teste maten jeg fikk. -Den første smakte på maten, den døde ikke. -Den andre smakte på drikken min, den døde. -Da helte jeg drikken min i glasset hans og fylte glasset mitt med saft så han ikke skulle få noen mistanke. -Smartingen Nina. Sa jeg. Så dro vi hjem og spiste kvelds mat, etterpå la vi oss. Vi var sammen hver dag. Jeg og Nina levde lykkelig alle våre dager.